

Rendelettervezet egyes anyagok és tárgyak melléktermékké nyilvánításáról a hulladékokról és a szennyezett talajokról a körforgásos gazdaság tekintetében szóló, 2022. április 8-i 7/2022. számú törvénynek megfelelően.

2024.07.29.

I.

A hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. november 19-i 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet (a továbbiakban: hulladék-keretirányelv) a hulladékról és szennyezett talajokról szóló, 2011. július 28-i 22/2011. számú törvény ültette át a spanyol jogba. Mindkét szabvány olyan követelményrendszert vezet be, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy olyan gyártási folyamatból származó anyagot vagy tárgyat, amelynek elsődleges célja nem az adott anyag vagy tárgy előállítása, mellékterméknek és ne hulladéknak lehessen tekinteni.

A hulladék-keretirányelv 5. cikkében a jogállás megváltoztatására előírt négy feltétel a következő volt: az anyag vagy a tárgy további felhasználása biztosított; az anyag vagy a tárgy további, a szokásos ipari gyakorlattól eltérő feldolgozás nélkül, közvetlenül felhasználható; az anyagot vagy tárgyat valamely előállítási folyamat szerves részeként állítják elő; valamint a további használat jogszerű, azaz a konkrét használat tekintetében az anyag vagy a tárgy megfelel a termék adott használatára, valamint a környezet- és az egészségvédelemre vonatkozó összes követelménynek, és nincsenek a környezetet és az emberi egészséget általánosan károsító hatásai. A 2011. július 28-i 22/2011. sz. törvény 4. cikkének (1) bekezdése ezt a négy feltételt egy kisebb módosítással egyesítette: a második feltételben a törvény a „szokásos ipari gyakorlat” helyett a „normál ipari gyakorlatot” említette, a negyedik feltétel pedig fenntartotta ugyanezt a kritériumot, anélkül azonban, hogy kifejezetten utalt volna arra, hogy a további használat jogszerű.

Ezt követően a 2018. május 30-i (EU) 2018/851 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított hulladék-keretirányelv 5. cikke módosította a hulladékokról szóló 2008/98/EK irányelvet. E módosítást követően a hulladék-keretirányelv megtartja a melléktermékké minősítéshez szükséges négy feltétel megfogalmazását, bár néhány változtatást bevezet. Először is, az Európai Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a melléktermékekre vonatkozó négy feltétel egységes alkalmazására vonatkozó részletes kritériumok megállapítása céljából. Másodsor, amennyiben ezeket a részletes kritériumokat uniós szinten nem határozták meg, azokat a tagállamok állapíthatják meg.

A hulladékról és a szennyezett talajokról a körforgásos gazdaság érdekében szóló, 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény a 2018. május 30-i (EU) 2018/851 európai parlamenti és tanácsi irányelvet szintén átülteti. A 4. cikk megtartja annak a négy feltételnek a szövegét, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy egy anyagot vagy

tárgyat mellékterméknek lehessen minősíteni. Ezeknek a feltételeknek egyidejűleg kell teljesülniük ahhoz, hogy a melléktermékekre vonatkozó jogi rendszert lehessen alkalmazni,, ellenkező esetben a hulladékokra vonatkozó jogi rendszert kellene alkalmazni.

A melléktermék-kérelmek értékelésével és jóváhagyásával kapcsolatos hatáskör tekintetében azonban bizonyos jelentős fejleményeket vezettek be. A már hatályon kívül helyezett, 2011. július 28-i 22/2011. sz. törvény 4. cikkének (2) bekezdése az anyagok vagy tárgyak értékelésének feladatát a Hulladékkoordinációs Bizottságra bízta, és azok melléktermékként történő jóváhagyását javasolta az akkori Környezetvédelmi, Vidék- és Tengerügyi Minisztériumnak, amely a rendelet útján történő végső jóváhagyásért volt felelős.

Ezzel szemben a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 4. cikkének (3) bekezdése a melléktermékekre vonatkozó kérelmek elbírálására és jóváhagyására vonatkozó hatáskört jelenleg az Ökológiai Átállásért és Demográfiai Kihívásokért felelős Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) és az autonóm közösségek illetékes hatóságai között osztja meg. Egyrészt az autonóm közösségek értékelik és engedélyezik adott esetben a területükön található termelőüzemből származó anyagok vagy tárgyak melléktermékeire vonatkozó kérelmeket, feltéve, hogy azokat saját közösségük területén vagy egy másik közösség területén egy meghatározott ipari tevékenységre vagy folyamatra szánják, e közösség kedvező jelentését követően. Ami a Minisztériumot illeti, a Minisztérium felelős egy anyag vagy tárgy értékeléséért és melléktermékké nyilvánításáért, amennyiben azt Spanyolország egész területén általános hatállyal végzik. Ez utóbbi esetben az értékelési és minősítési eljárást hivatalból vagy valamely autonóm közösség kérésére kell megindítani, kizárva annak lehetőségét, hogy az valamely érdekelt fél kérésére történjen.

A 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében valamely anyagot vagy tárgyat miniszteri rendelettel kell melléktermékké nyilvánítani.

II.

Ez a rendelet a Spanyolországban jóváhagyott és közzétett, melléktermékekre vonatkozó egyéb rendeletek sorát követi. Ez a szabvány az európai uniós jog hatálya alá tartozik, ott ahol nincs a melléktermékekre vonatkozó egységes európai szabályozás, de az egyes tagállamok egyedi európai rendelkezéseket dolgoztak ki, mivel a melléktermékek fogalmára és az értékelési folyamatra vonatkozóan eltérő nemzeti megközelítések vannak érvényben.

Ebben az esetben az egyes anyagoknak vagy tárgyaknak a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 4. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerinti melléktermékké nyilvánítására irányuló eljárást a Minisztérium hivatalból indítja el.

E rendelet előkészítése során az egyes anyagok melléktermékké nyilvánítására vonatkozó értékelési eljárást követték. Ebből adódóan az érintett vállalatok minden egyes anyagra vagy tárgyra vonatkozóan kérelmet nyújtottak be a Minisztériumhoz. Az egyes kérelmek elemzéséhez a Minisztérium műszaki tanulmány elkészítésére adott megbízást, hogy értékelje ezen anyagoknak a melléktermékek fogalmához való igazítását.

A 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott első feltétel ahhoz, hogy valamely anyagot vagy tárgyat mellékterméknek lehessen tekinteni, az adott anyag vagy tárgy későbbi felhasználásának biztosítása. E tekintetben minden kérelemhez csatolták mind az ezt bizonyító dokumentációt, mind az átvevő vállalatok arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy ilyen felhasználásra sor kerül, amit a közös kérelemben való aláírásuk és részvételük is bizonyít.

Ami a második feltételt illeti, nevezetesen azt, hogy az anyag vagy tárgy közvetlenül felhasználható anélkül, hogy a szokásos ipari gyakorlaton kívül további feldolgozásnak kellene alávetni, megállapítást nyert, hogy az anyagot nem dolgozzák fel, és ezért az is teljesül.

Ami a harmadik feltételt illeti, amely szerint az anyagot vagy tárgyat valamely előállítási folyamat szerves részeként állítják elő, elmondható, hogy minden egyes elemzett anyag a saját előállítási folyamatából származik, és a Bizottság által a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, a hulladékokról és melléktermékekről szóló, 2007. február 21-i tájékoztató közleményben szereplő „melléktermék” kifejezésnek megfelelően „nem szándékosan előállított anyagnak” minősül.

Végül a negyedik feltétel az, hogy az anyag vagy tárgy későbbi felhasználása megfeleljen a termékekre, valamint az emberi egészség és a környezet védelmére vonatkozó valamennyi releváns követelménynek, anélkül hogy általánosságban káros hatást gyakorolna az emberi egészségre vagy a környezetre. Igazolták, hogy a melléktermékké nyilvánításra jelölt anyagok a vonatkozó jogszabályokban szereplő, termékszinten meghatározott szabványokban meghatározott követelményeknek megfelelnek. Abban az esetben, ha nincsenek szabványok, ellenőrizték, hogy ezek az anyagok megfelelnek-e az anyagot átvevő felhasználói iparágak által megkövetelt műszaki előírásoknak. Ami az új káros hatások keletkezését illeti, minden egyes elemzett esetben megállapítást nyert, hogy nem várható új hatások, vagy hogy legalább a melléktermékek felhasználása nem idézhet elő attól eltérő hatásokat, mint amelyek a melléktermékek által helyettesíthető anyag használatakor fordulhatnak elő.

Végezetül az elvégzett műszaki tanulmány egy olyan jelentéssel zárult, amely a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott négy feltételnek való megfelelést tükrözte minden egyes érintett kérelem tekintetében, végül pedig javaslatot tett e Minisztériumnak annak miniszteri rendelet útján történő melléktermékké nyilvánítására.

III.

Ez a rendelet hét cikkből és két záró rendelkezésből áll. A rendeletet melléklet egészíti ki.

E szabvány célja, hogy a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 4. cikkében meghatározottak szerint bizonyos anyagokat és tárgyakat mellékterméknek nyilvánítson, az állam egész területén alkalmazva.

E szabvány hatálya alá különböző ipari tevékenységekből és folyamatokból származó, nagyon eltérő természetű anyagok vagy tárgyak tartoznak; egyes termékek alumíniumgyártásból, elektrolitikus rézgyártásból és oxálsav-szintézisből származnak. Más anyagok vagy tárgyak az agrár-élelmiszeriparból származnak, mint például a hígított kénsav; megint mások pedig a zöldség-, fa- és kapcsolódó iparágakból, valamint a szövetpapír-feldolgozó iparból származó előállítási maradványok.

Ezenkívül ezen anyagok mindegyikéhez hozzárendelnek bizonyos felhasználásokat, amelyekhez hozzá kell rendelni őket annak érdekében, hogy megfeleljenek a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 1. cikkének (1) bekezdésében szabályozott és 4. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti melléktermék-státusznak. Ezért az e szabvány hatálya alá tartozó anyagoknak vagy tárgyaknak az 1. cikkben említettektől eltérő bármely egyéb felhasználása nem tartozna e rendelet hatálya alá, mivel melléktermékként való figyelembevételét nem értékelték volna, és ezért azt a hulladéokra vonatkozó jogi szabályozás alapján kellene kezelni a megfelelő kezelés biztosítása, valamint az emberi egészség és a környezet megfelelő védelme érdekében.

IV.

Ez a szabvány megfelel a közigazgatási szervek közös közigazgatási eljárásáról szóló, 2015. október 1-jei 39/2015. sz. törvény 129. cikkében meghatározott megfelelő szabályozás elveinek. A szükségesség és a tényleges érvényesülés elvével összhangban ez a rendelet az emberi egészség és a környezet megfelelő védelmén alapul, meghatározva, hogy az általa szabályozott anyagok vagy tárgyak mely helyzetekben minősülnek mellékterméknek, és mely helyzetekben nem felelnek meg és kell megfelelniük a hulladékra vonatkozó szabályoknak. Egyes anyagok vagy tárgyak melléktermékké nyilvánítása az emberi egészség és a környezet védelmét is biztosítja, mivel meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek alapján biztonságosan használhatók, és nyomonkövethetőségi kötelezettségeket állapít meg használatuk során. Ezen túlmenően pedig a célkitűzések egyértelmű meghatározásán alapul, és tekintve követelmények erősen technikai jellegét, megfelelő eszköznek tartjuk azok megvalósításához.

Ez a szabvány megfelel az arányosság elvének, mivel az általa kitűzött cél – azaz annak meghatározása, hogy a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvénnyel

összhangban mikor lehet bizonyos, különböző termelési tevékenységekből származó anyagokat vagy tárgyakat melléktermékké nyilvánítani – alapvető szempontjait szabályozza.

A jogbiztonság elvének megfelelően a szabvány összhangban van a nemzeti és az uniós jogrend többi részével, mivel lehetővé teszi bizonyos meghatározott felhasználásra szánt anyagok és tárgyak melléktermékstátuszának pontosítását, továbbá általános hatályt biztosít Spanyolország egész területén. Következésképpen stabil, kiszámítható, integrált és biztos szabályozási keretet hoz létre, amely lehetővé teszi az érintett ágazatok számára a rendszer megismerését és megértését, és ebből adódóan a megfelelő intézkedések és döntések meghozatalát.

Az átláthatóság elvét is tiszteletben tartja, mivel minden nyilvános tájékoztatási és meghallgatási eljárást szigorúan betartottak.

Végül a hatékonyság elvének alkalmazása során ez a szabvány maximális hatékonyságot biztosít a célkitűzéseinek az alkalmazásához szükséges lehető legalacsonyabb költségek mellett történő eléréséhez.

E rendelet kidolgozása során konzultációt folytattak az autonóm közösségekkel és az érintett ágazatok képviselői szerveivel; A tervezetet a nyilvánosság tájékoztatására irányuló eljárásra is benyújtották, előzetesen konzultáltak a Hulladékkoordinációs Bizottsággal és a Környezetvédelmi Tanácsadó Testülettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférés, a nyilvánosság részvétele és az igazságszolgáltatáshoz való jog szabályozásáról szóló, 2006. július 18-i 27/2006. sz. törvény (amely magában foglalja a 2003/4/EK és a 2003/35/EK irányelvet) rendelkezéseinek alkalmazásában.

Ez a miniszteri rendeletre vonatkozóan lefolytatták a műszaki szabályok és szabványok, valamint az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályok terén történő információszolgáltatásról szóló, 1999. július 31-i 1337/1999. sz. királyi rendeletben meghatározott, a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseinek való megfelelés érdekében a műszaki szabályokról való tájékoztatásra vonatkozó eljárást. Emellett a Kereskedelmi Világszervezetet a kereskedelem technikai akadályairól szóló megállapodásban foglalt átláthatósági kötelezettségvállalások alapján értesítették, amely megállapodás a Spanyol Királyságra mint a Kereskedelmi Világszervezet tagjára kötelezően érvényes.

Az e rendelet végrehajtására vonatkozó felhatalmazást a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 4. cikkének (5) bekezdése és negyedik záró rendelkezése 2. pontjának a) alpontja, valamint annak alkotmányos alapja a spanyol alkotmány 149. cikke (1) bekezdésének 23. pontja tartalmazza, amely kizárólagos hatáskörrel ruházza fel az államot a környezetvédelemre vonatkozó alapjogszabályok terén, az autonóm régiók azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy kiegészítő védőnormákat határozzanak meg.

Ennek alapján a digitális átalakulásért és a közszolgáltatért felelős miniszter előzetes jóváhagyásával, az Államtanáccsal egyetértésben a következőket rendelem el:

1. cikk *Cél és alkalmazási kör.*

1. A hulladékról és a szennyezett talajokról a körforgásos gazdaság tekintetében szóló, 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény értelmében a következő anyagok és tárgyak minősülnek mellékterméknek, feltéve, hogy az e rendeletben meghatározott, az ország egész területére alkalmazandó követelmények teljesülnek:

(a) Alumíniummal telített nátrium-hidroxid, amelyet az alumínium eloxálási és extrudálási folyamata során állítanak elő, közvetlenül a nátrium-aluminát gyártásában történő felhasználásra.

(b) Mesterséges gipsz, amelyet elektrolitikus rézgyártó létesítményekben állítanak elő, cementgyártásban kötésszabályozóként történő közvetlen felhasználásra.

(c) 60 %-os salétromsavoldat, amelyet az oxálsav gyártása során állítanak elő, a nemzeti szabályozásnak megfelelő nitrogéntartalmú termésknövelő anyagok gyártásában való közvetlen felhasználásra.

(d) Növényi szubsztrátum, természetközeggként történő felhasználásra.

(e) Hígított kénsav, amelyet élelmiszer-kukorica előállítása során nyernek, a nemzeti szabályozásnak megfelelő termésknövelő anyagok gyártásában való közvetlen felhasználásra.

(f) Faforgács, fanyesedék, fűrészpör, gyaluforgács, rönk, érlelés, fanyesedék és -maradék fakitermelésből, fűrészpörből vagy rétegelt lemezek, valamint gyümölcs- és zöldség csomagolóanyag gyártásából, forgácslemez és farostlemez gyártásához.

(g) Papírhulladék, amelyet a papír végtermékek előállítása során a papírpép előállításához való felhasználásra fordítanak, selyempapír gyártásához használt cellulóz előállításához való felhasználásra.

2. Amennyiben az előző szakaszban szereplő anyagok és tárgyak nem felelnek meg e rendelet rendelkezéseinek, azokra a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvényben, valamint annak végrehajtási rendeleteiben meghatározott hulladékjogi szabályozást kell alkalmazni.

2. cikk *Fogalommeghatározások*

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

(a) „hígított kénsav”: élelmiszer-minőségű kénsavat tartalmazó vizes oldat, amelyet élelmiszerkukorica-termelő létesítményekben állítanak elő.

(b) „Átalakítás”: papírtekercek átformálásának vagy átalakításának folyamata.

(c) „Alumíniummal telített nátrium-hidroxid”: az alumínium eloxálási és extrudálási folyamata során marónátron felhasználásával előállított keverék.

(d) „Selyempapír”: cellulózból készült, száraz vagy nedves, kreppelt vagy krepp nélküli könnyű papír.

(e) „Selyempapírtermék”: selyempapírból előállított, egy vagy több rétegű késztermék.

(f) „termésnövelő anyag”: a termésnövelő anyagokról szóló, 2013. június 28-i 506/2013. sz. királyi rendelet 2.7. cikkében meghatározott termésnövelő anyag.

(g) „Unió termésnövelő anyag” : az unió termésnövelő anyagok forgalmazására vonatkozó szabályok megállapításáról, az 1069/2009/EK és az 1107/2009/EK rendelet módosításáról, valamint a 2003/2003/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/1009 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott termésnövelő anyag.

(h) „Gyártó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az 1. cikk (1) bekezdésében említett anyagok vagy tárgyak bármelyikét előállítja.

(i) „60 %-os salétromsavoldat”: 60 % salétromsavat tartalmazó vizes oldat, amelyet oxálsavat előállító létesítményekben állítanak elő.

(j) „Termesztőközeg”: a termesztőközegekről szóló, 2010. július 2-i 865/2010. sz. királyi rendelet 2. cikke (1) bekezdésében meghatározott anyag.

(k) „Növényi szubsztrátum”: az ültetőanyagként használt előforma szubsztrátumtömbök gyártási folyamatából származó anyag.

(l) „Felhasználó”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az 1. cikk (1) bekezdésében említett anyagok vagy tárgyak bármelyikét átveszi, és az egyes anyagokra vagy tárgyakra külön megjelölt további felhasználásra felhasználja.

(m) „Mesterséges gipsz”: elektrolitikus rézgyártó létesítményekben, különösen kéngáz-kéntelenítési eljárásokból nyert kalcium-szulfát.

3. cikk *Az e rendeletben szereplő anyagok vagy tárgyak melléktermékké nyilvánítására vonatkozó követelmények.*

Az 1. cikk (1) bekezdésében említett anyagoknak vagy tárgyaknak a melléktermékké nyilvánítás érdekében a következő követelményeknek kell megfelelniük:

a) A gyártó létesítményeiben történő előállításuk idejétől kezdve a szállítás során és a felhasználó létesítményeiben történő végső felhasználásukig nem keverhetők más anyagokkal, hulladékkal vagy egyéb anyagokkal vagy tárgyakkal.

b) Azokat megfelelő, megfelelően szigetelt létesítményekben vagy tartályokban kell tárolni a talaj, valamint a felszíni és felszín alatti víztestek szennyeződésének elkerülése érdekében.

4. cikk *Az anyagok vagy tárgyak gyártóira vonatkozó kötelezettségek.*

1. Az a gyártó, amely az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt anyagok és tárgyak bármelyikét melléktermékként kívánja kezelni, aláírt felelősségi nyilatkozatot nyújt be annak az autonóm közösségnek az illetékes környezetvédelmi szervéhez, ahol azokat előállították, jelezve, hogy megfelel e rendelet rendelkezéseinek. A nyilatkozat minimális tartalmát a melléklet határozza meg.

2. A gyártó a felelősségi nyilatkozat egy példányát megküldi a rendeltetés hely szerinti autonóm közösség illetékes környezetvédelmi szervének, ha a felhasználó a gyártótól eltérő autonóm közösségben található.

3. A termelési folyamatban vagy a melléktermékben bekövetkező jelentős változás esetén a gyártónak tájékoztatnia kell a termelés helye szerinti autonóm közösség illetékes környezetvédelmi szervét, valamint adott esetben a rendeltetési hely szerinti autonóm közösség illetékes környezetvédelmi szervét.

4. A gyártónak ellenőriznie kell, hogy a létesítményeiben lévő anyagok vagy tárgyak megfelelnek-e a 3. cikkben meghatározott követelményeknek.

5. A gyártónak eleget kell tennie a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény rá vonatkozó tájékoztatási kötelezettségeinek. A gyártónak a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 64. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint mindenkor időrendi nyilvántartást kell vezetnie a melléktermékként előállított és kezelt mennyiségekről, valamint azok rendeltetési helyéről. Ezt a nyilvántartást 5 évig meg kell őrizni, és ellenőrzés céljából az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

5. cikk *A felhasználókra vonatkozó kötelezettségek.*

Annak érdekében, hogy az 1. cikk (1) bekezdésében említett anyagok vagy tárgyak megőrizzék melléktermékstátuszukat, a felhasználók:

(a) ellenőrzik, hogy létesítményeikben lévő átvett anyagok megfelelnek-e a 3. cikkben meghatározott követelményeknek;

(b) amennyiben az anyagokat vagy tárgyakat termésmnövelő anyag vagy uniós termésmnövelő anyag gyártása során kívánják felhasználni, megfelelnek e rendelet rendelkezéseinek, valamint a termésmnövelő anyagokról szóló, 2013. június 28-i 506/2013. sz. királyi rendelet és a 2019. június 5-i (EU) 2019/1009 európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseinek, amennyiben azok alkalmazandók rájuk.

(c) amennyiben a növényi szubsztrátumot termésmzőközegként kívánják használni, megfelelnek e rendelet rendelkezéseinek, valamint adott esetben a 2010. július 2-i 865/2010. sz. királyi rendelet és a 2019. június 5-i (EU) 2019/1009 európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezéseinek.

(d) időrendi nyilvántartást vezetnek a felhasznált mennyiségekről és azok eredetéről, amelyet 5 évig megőriznek és ellenőrzés céljából az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátanak.

6. cikk *Az autonóm közösségek ellenőrzése.*

Az autonóm közösség illetékes hatósága, amennyiben szükségesnek ítéli, ellenőrizheti a környezetvédelmi hulladéokra vonatkozó követelmények betartását. Az ellenőrzés elvégezhető a gyártó létesítményeiben, szállítás közben vagy a melléktermék felhasználóinak létesítményeiben.

Amennyiben az autonóm közösség illetékes hatósága e rendelet követelményeivel összhangban a 4. cikkben említett felelősségi nyilatkozatban szereplő bármely lényeges adat vagy információ pontatlanságát, hamisságát vagy kihagyását állapítja meg, a közigazgatási szervek közös közigazgatási eljárásairól szóló, 2015. október 1-i 39/2015. sz. törvény 69. cikkének (4) bekezdésével összhangban elrendeli, hogy a tények ismertté válásának időpontjától kezdve az anyag melléktermékként történő kezelése nem folytatható tovább. Ebben az esetben az autonóm közösség illetékes hatósága határozatot hoz, amelyben megállapítja ezt a körülményt, és tájékoztatja a gyártót arról, hogy ezeket az anyagokat vagy tárgyakat a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvénnyel és más alkalmazandó hulladékrendeletekkel összhangban hulladékként kell kezelnie.

Statisztikai és ellenőrzési célból az autonóm közösségek az e rendeletben szabályozott melléktermékek minden egyes gyártóját – a rendelettel kidolgozott eljárásnak megfelelően – nyilvántartásba veszik a 2022. április 8-i 7/2022. sz. törvény 66. cikkében előírt elektronikus hulladékinformációs rendszer melléktermék-

nyilvántartásában. A nyilvántartásban szereplő, a melléktermékre vonatkozó információk a közigazgatás kizárólagos használatára szolgálnak, és azokat naprakészen kell tartani.

7. cikk *Melléktermékek szállítása az Európai Unión belül.*

A hulladékszállításról, az 1257/2013/EU és az (EU) 2020/1056 rendelet módosításáról, valamint az 1013/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2024. április 11-i (EU) 2024/1157 európai parlamenti és tanácsi rendelet nem alkalmazandó a következő esetekben:

(a) Amennyiben az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt melléktermékeket egy gyártó létesítményéből az Európai Unió egy másik tagállamában található felhasználónak adják fel, aki ezeket az anyagokat vagy tárgyakat szintén melléktermékként jelentette be ugyanarra a további felhasználásra.

(b) Ha egy spanyolországi felhasználó az 1. cikk (1) bekezdésében felsorolt melléktermékeket egy olyan európai uniós tagállamban található gyártótól kapja, amely melléktermékként jelentette be ezeket az anyagokat vagy tárgyakat, ugyanazon további felhasználásra.

Első záró rendelkezés. *Hatáskörök kijelölése.*

Ezt a rendeletet a spanyol alkotmány 149. cikke (1) bekezdése 23. pontjának rendelkezései alapján bocsátották ki, amely az államot kizárólagos hatáskörrel ruházza fel a környezetvédelemre vonatkozó alapvető jogszabályok terén, az autonóm régiók azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy kiegészítő védőnormákat határozzanak meg.

Második záró rendelkezés. *Hatálybalépés.*

Ez a rendelet 20 nappal a „Hivatalos Állami Közlönyben” történő közzétételét követően lép hatályba.

MELLÉKLET

A gyártó által benyújtandó felelősségi nyilatkozat minimális tartalma.

A MELLÉKTERMÉK NEVE ÉS CPA-KÓD	
A MELLÉKTERMÉKET ELŐÁLLÍTÓ TÁRSASÁG NEVE	
A gyártó székhelyének címe	
Y ID	
KAPCSOLATTARTÁSI ADATOK	
CNAE-kód	
A MELLÉKTERMÉK GYÁRTÓÜZEMÉNEK (-ÜZEMEINEK) MEGNEVEZÉSE	
A gyártóüzem(ek) címe	
Az üzem(ek) NIMA (környezetvédelmi azonosító száma) (ha rendelkezésre áll)	
A MELLÉKTERMÉKET ÁTVEVŐ TÁRSASÁG NEVE	
A gyártó székhelyének címe	
Y ID	
KAPCSOLATTARTÁSI ADATOK	
CNAE-kód	
A MELLÉKTERMÉKET ÁTVEVŐ ÜZEM(EK) MEGNEVEZÉSE	

AZ ÖKOLÓGIAI ÁTÁLLÁSÉRT
ÉS DEMOGRÁFIAI KIHÍVÁSOKÉRT
FELELŐS MINISZTERIUM

KÖRNYEZETVÉDELMI
ÁLLAMTITKÁR

KÖRNYEZETMINŐSÉGI
ÉS -ÉRTÉKELÉSI FŐIGAZGATÓSÁG

A gyártóüzem(ek) címe	
Az üzem(ek) NIMA (környezetvédelmi azonosító száma) (ha rendelkezésre áll)	

A fent említett gyártó vállalat saját felelősségére kijelenti, hogy a(z) ... rendeletben foglalt valamennyi rendelkezésnek megfelel.

(Hely, dátum és aláírás)

A(Z) ... AUTONÓM KÖZÖSSÉG ILLETÉKES KÖRNYEZETVÉDELMI SZERVÉNEK FIGYELMÉBE